

modstandere og gør det oven i købet ved at sige, at det er uanstændigt og uordentligt over for den danske befolkning at føre den bag lyset, og jeg ved ikke hvilke påstande der blev fremført for et øjeblik siden. Hvornår har hr. Keld Albrechtsen for resten nogen sinde argumenteret for en sag, hvor de frie, demokratiske kræfter blev støttet? Jeg spørger bare.

Der er ikke tale om, at vi vildleder befolkningen. Der er tale om, at vi har lagt vores politik åbent frem. Vi har åbent fremsat et beslutningsforslag, så man åbent og demokratisk kan debattere det her i Folketinget og efterfølgende stemme om det efter et grundigt udvalgsarbejde. Det kan der ikke være noget som helst forkert i, og det skal påstande fra hr. Keld Albrechtsens mund om falskhed og uanstændighed og uordentlighed i hvert fald ikke kunne dække over.

Kl. 16.05

Vi står ved vore synspunkter. Vi lægger dem åbent frem, vi kender vore venner, og vi ved, hvilke kræfter vi vil støtte, når dagen kommer for det endelige opgør. Vi har gjort regnebrættet op, vi står på demokratiernes side i kampen mod diktatorerne, og det har hr. Keld Albrechtsen og hans fæller ikke altid gjort. Selvfølgelig har man lov til at blive klogere, det gælder også hr. Ole Sohn, og det synes jeg er fint. Man skal ikke være personlig, men man kan dog godt sætte spørgsmålstegn ved, om disse personer altid er de fremmeste til at lede danskerne i det demokratiske spor. Det vil jeg gerne sætte spørgsmålstegn ved.

Til hr. Ole Sohn: Ja, det er meget interessant, hvilken international retsorden vi kan få opbygget efter dette forløb. Jeg håber virkelig, at FN stadig vil være omdrejningspunktet i det forsøg, der er blevet gjort siden Anden Verdenskrig på at opbygge en international retsorden. Systemet er jo ikke ufejlbarligt, og ingen skal fremstille FN som ufejlbarlig her i dag, men det er det bedste bud, vi har, og derfor må vi også gøre, hvad vi kan, for at det bliver fyldt med handlekraft igen. Det er det ikke i øjeblikket, men det korte af det lange er, at den beslutning, regeringen lægger op til, er forankret i de beslutninger, FN dog har magtet at tage.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så er det hr. Villy Søvndal og derefter hr. Ole Sohn, og så kommer hr. Holger K. Nielsen.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg skal takke for svaret, men jeg vil godt prøve igen, for jeg mener, at svaret var meget lidt klart.

Den konservative ordfører argumenterede med, at grunden til, at regeringen ikke havde sagt, hvad den reelt ville i sidste ende, var, at man ikke ville offentliggøre noget over for Saddam Hussein og hans slyngler, så de kunne aflæse strategien. Jeg siger bare, at det er at føre folk bag lyset. Det er ikke nok at tage en 2-dages-debat om, hvorvidt Danmark skal i krig eller ej. Vi har uge for uge efterlyst et svar fra regeringen på, hvad FN-sporet betyder, og den konservative ordfører svarer: Jamen vi vil ikke svare på alle mulige hypotetiske spørgsmål.

Vi har ikke stillet mange hypotetiske spørgsmål. Vi har stillet det meget kontante spørgsmål, der har været helt oplagt i hvert fald de sidste 3 uger, fordi der ikke kunne skabes et flertal i FN's Sikkerhedsråd, og jeg er sikker på, at statsministeren i hvert fald kan huske spørgsmålet: Hvad vil Danmark stemme? Det har regeringen konsekvent nægtet at forholde sig til, og derfor er der tale om en demokratisk kortslutning. Det er at føre ikke alene Folketinget, men hele befolkningen bag lyset, og det fortjener en regering utrolig mange tæv for.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Tredje gang kan måske blive lykkens gang.

Nu har vi fået gentaget klicheen om, at regnebrættet er gjort op, og at vi står på demokratiernes side i kampen mod diktatorerne. Det tror jeg i øvrigt ikke at nogen vil være uenig i. Men Det Konservative Folkeparti har sammen med Bush valgt at gå uden om FN, altså at fjerne sig fra FN-sporet, og vi mangler altså stadig svaret på, hvad Det Konservative Folkepartis linje vil være fremover.

Der er sådan set ret mange andre diktatorer, og skal de have samme omgang? Fortsætter man? Den logiske følge ville jo være at tage til Iran, hvor man stener folk til døde, og til Saudi-Arabien, hvor man hugger hænderne af folk, osv., osv. Er det linjen? Er det den måde, Det Konservative Folkeparti vil løse verdens problemer på? Vil man tage dem én for én for én, eller hvordan? Der må jo være noget, når man går forbi FN. Så må man jo have et andet svar, og jeg synes faktisk, man skylder Folketinget og den danske befolkning at åbenbare det, så vi kan få lidt indblik i, hvad det er for en ny verdensor-